

Invitationen til Emma

Noelle Barrus

(Baseret på en virkelig hændelse)

Sam skubbede sig gennem dørene til restauranten. Hans mave knurrede. Han var så sulten! Denne restaurant lavede den bedste stegte kylling i hele verden. Hans familie kom ofte her efter fodboldtræning.

Sam og mor gik hen til skranken for at bestille. »Hej Emma!« sagde Sam. Emma var deres yndlings-servitrice. Hun var altid sød og rar.

»Hvordan gik fodboldtræningen?« spurgte Emma med et stort smil.

»Det gik godt! Vi vinder vores næste kamp!« svarede Sam.

»Det må du fortælle mig alt om,« sagde Emma. Sam smilede, og hans familie foretog deres bestilling.

Ugen efter vandt Sams hold! Han kunne ikke vente med at fortælle det til Emma. Men Emma var ikke på restauranten.

Hun var der heller ikke ugen efter. Sam savnede at se hende.

Nogle få uger senere kom Sams familie på restauranten igen. Sam så Emma rydde af bordene. Han skyndte sig over for at sige hej.

»Du er tilbage!« sagde Sam. »Vi har savnet dig.«

»Vi er så glade for at se dig igen,« sagde mor.

»Tak.« Emma smilede lidt. Men hendes øjne så meget triste ud.

»Er der noget galt?« spurgte Sam.

»Ja. Min mand døde. Det er derfor, jeg ikke har været her.«

Mor gav Emma et knus. At se Emma ked af det gjorde også Sam ked af det.

Da deres mad var klar, hjalp Sam med at bære bakken hen til deres bord. Han kunne ikke holde op med at tænke på, hvor ked af det Emma så ud. Han satte sig ned, men havde ikke lyst til at spise noget. Han ville gerne hjælpe hende til at få det bedre. Men hvad kunne han gøre?

Så huskede Sam noget. Deres biskop havde givet små kort til alle familierne i kirken. Kortene viste, hvornår folk kunne se generalkonferencen på TV eller lytte i radioen. Biskoppen sagde, at konferencen var en god mulighed for at føle fred.

Sam ønskede at trøste Emma. Hvordan skulle han gøre det?

»Mor, kan vi give Emma et kort til generalkonferencen?« spurgte Sam. Hvis Emma så konferencen, ville det måske få hende til at få det lidt bedre.

»Det er en god idé!« Mor stak hånden ned i sin taske og trak et kort frem. »Her,« sagde hun. »Du kan give hende det her.«

Sam tog kortet fra mor. Han gik hen til skranken og spurgte medarbejderen, om han kunne få lov at tale med Emma.

»Jeg beklager, men hun har travlt lige nu,« sagde manden.

»Det er okay,« sagde Sam. »Kan du give hende det her? Det er en invitation til at se en særlig konference for min kirke.« Sam rakte manden kortet. »Du kan også se med, hvis du vil!«

Manden smilede. »Tak! Jeg skal sørge for at give hende det.«

Da Sam gik tilbage til deres bord, følte han sig varm indeni.

»Hvordan gik det?« spurgte mor.

»Emma havde travlt, så jeg gav kortet til en anden medarbejder, som ville give hende det,« sagde Sam. »Nu er der to personer, der ser kortet! Måske vil de begge se konferencen og føle fred.« ●

Denne historie fandt sted i Guam.

ILLUSTRATIONER: CHRISTINE M. SCHNEIDER

Hvem kan I invitere med i kirke eller til en aktivitet?

